

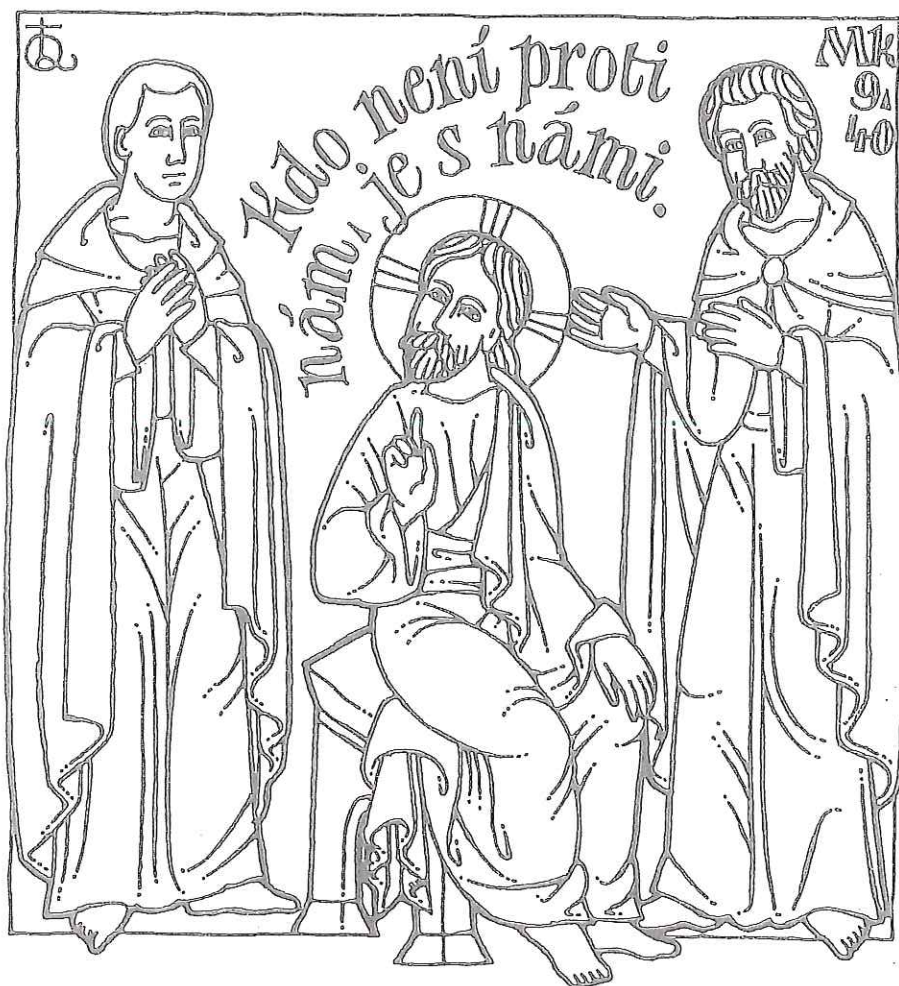
Farní zpravodaj

Český Krumlov

26. 9. 2021

č. 39 - 2021

Cyklus B
26. neděle
v mezidobí

Evangelium
Mk 9, 38-43.
45. 47-48

HLAVNÍ KÁJOVSKÁ POUŤ

Sobota 9. 10. 2021

- od 18.00 možnost přistoupit k sv. smíření
- **19.00 mše svatá,**
R.D. Miroslav ŠTRUNC
po mši svaté světelný průvod
- 22.00 celonoční adorace

Neděle 10. 10. 2021

- 7.00 modlitba ranních chval
- **8.00 poutní mše svatá,**
Prel. Václav PÍCHA, J.C. D.,
vikář českokrumlovský
- **10.00 hlavní poutní mše svatá,**
J.E. Mons. Charles D. BALVO
apoštolský nuncius
- 13.30 litanie k Panně Marii a svátostné požehnání

*Pouť bude probíhat za dodržení v té době platných opatření.
Na této akci se bude fotografovat.*

Výzva
českých a moravských biskupů
věřícím
k nadcházejícím parlamentním volbám.

Milí bratři a sestry,

na podzim nás čekají parlamentní volby. Nejsou jen jedněmi z mnohých, každé volby jsou jedinečné a důležité, možná něčím významné a přelomové, protože zajišťují naši zemi další směřování.

Kardinál František Tomášek – blahé paměti – prohlásil v listopadu 1989: „*V této důležité hodině zápasu za pravdu a spravedlnost v naší zemi jsem já i katolická církev na straně národa.*“ Opakujeme tato jeho slova jako závazek, který trvá. Katolická církev v této zemi chce i v tomto okamžiku stát na straně národa. Co to ale znamená dnes, více než třicet let po Sametové revoluci? Znamená to, že jestliže jsme křesťané – katolíci, máme být také dobrými občany a sousedy. Pro společné dobro naší země chceme udělat všechno to, co můžeme. V první řadě je třeba jít k volbám. **Křesťan by neměl volit jen podle osobních preferencí, ale měl by mít vždy na zřeteli obecné dobro, a tím i křesťanskou lásku k bližnímu. Je třeba dobře rozmyslet nad prezentovanými volebními programy a prohlášeními, abychom nepodporovali ty, jejichž úmysly jsou v rozporu s katolickým učením, například v oblasti morálky, spravedlnosti či záměry Stvořitele s člověkem.** Dále je důležité autenticky žít křesťanský život a poctivě pracovat. V neposlední řadě pak je naší čestnou povinností modlitba za naši zem a všechny, kteří zde žijí.

Proto, sestry a bratři, nyní vyzýváme k tomu, abychom přispěli k obnově naší země osvědčenými prostředky: modlitbou a postem. Čtyřicet dní před volbami se vytrvale modleme za jejich dobrý výsledek. Může se tak například dít společnou modlitbou desátku růžence „Který Ducha Svatého seslal“ ve farnostech či v rodinách, přímlovami za dar moudrosti pro voliče i kandidáty během bohoslužeb, stejně jako při společné modlitbě doma. První pátek v měsíci říjnu by bylo velmi vhodné se společně postit na tento úmysl. Kromě těchto podnětů je samozřejmě možné ve prospěch budoucnosti naší země udělat mnoho dalšího, kreativně se meze nekladou.

K dobré a zodpovědné volbě podpořené duchovním úsilím Vám ze srdce žehnáme!

Biskupové Čech, Moravy a Slezska

Velehrad, 7. července 2021

Pokračování... Duch liturgie...

....Stěží může být pochyb o tom, že už tento list, patřící ke škole sv. Pavla, zde v nesnázích vypovídá o kosmickém kříži a přitom přijímá náboženské tradice, jež hovoří o vesmírném stromu světů ve tvaru kříže, který drží pohromadě vesmír – jedná se o náboženskou představu, jež byla ostatně známá také v Indii. Svatý Augustin zpracoval odbivuhodnou existenciální interpretaci tohoto významného Pavlova místa. Vidí v tom zobrazení dimenze lidského života a odkaz na postavu ukřižovaného Ježíše Krista, jehož paže objímají svět, jehož cesta sahá do propasti podsvětí a až do samé výše Boží (De doctr. Christ. II 41, 62 Corpus Christianorum XXXII, 75 n). Hugo Rahner sestavil nejkrásnější texty patristického období, které jsou věnovány vesmírnému mysteriu kříže. Chtěl bych zde zmínit ještě dva z nich. U Lactantia (zemřel cca r. 325) čteme: „Bůh tedy ve svém utrpení rozepjal paže a objal tak svět, aby už tehdy předem naznačil, že se zde bude od východu slunce až po jeho západ shromažďovat pod jeho křídly budoucí národ. Jeden neznámý Řek ze 4. století staví proti kříži kult slunce a říká, že nyní je Hellios (slunce) přemožen křížem „a člověk, kterého nemohl přesvědčit stvořené slunce na nebi, je nyní ozářen a osvěcen (ve křtu) světlem slunce vyzařujícím z kříže“. Pak přijímá tento neznámý slova svatého Ignáce z Antiochie (zemřel kolem roku 110), který označil kříž za nástroj pozvednutí vesmíru k vzestupu nebes (Ef 9,1) a říká: „Ó tato vskutku božské moudrosti! Ó kříži, ty, jenž pozvedáš k nebesům. Kříž byl vztyčen – a hle, modloslužba byla zničena. Není to obyčejné dřevo, nýbrž dřevo, které Bůh užívá k vítězství.“ (87n)

Ve své eschatologické řeči Pán Ježíš oznámil, že na konci časů „se objeví znamením Syna člověka na nebi“ (Mt 24,30). Oči víry mohly už nyní poznat toto jeho znamení jako vepsané od počátku do vesmíru a tak vidět víru v ukřižovaného Spasitele potvrzenou vesmírem. Zároveň křesťané tímto způsobem věděli, že cesty dějin náboženství směřovaly ke Kristu, že jejich očekávání, jež bylo vyjádřeno v mnoha obrazech, vedlo k němu. To naopak znamenalo, že filozofie a náboženství dávaly víře obrazy a myšlenky, v nichž si ona sama mohla sobě teprve zcela porozumět.

„Staň se požehnání,“ řekl Bůh na počátku dějin spásy Abrahámovi (Gn 12,2). V Abrahámově synovi – Kristu – se tato slova zcela naplnila. On je požehnáním pro celé stvoření, pro všechny lidi. Tak se musel sám od sebe kříž, který je jeho znamením na nebi i na zemi, stát vlastním gestem požehnání křesťanů. Děláme kříž nad sebou samými a vstupujeme tak do moci požehnání Ježíše Krista. Kříž děláme nad lidmi, jimiž přejeme požehnání. Kříž kreslíme na věci, jež nás provázejí v životě a které chceme zároveň nově přijmout z rukou Ježíše Krista. Křížem se můžeme stát žehnajícími sobě navzájem. Nikdy nezapomenout, s jakou zbožností a s jakou naléhavostí nám, dětem, dělali otec s matkou na čelo, ústa a prsa kříž svćenou vodou, když jsme odcházeli pryč, zvláště když se jednslo o loučení na delší dobu. Toto požehnání bylo ochranou stráží, již jsme se cítili být vedeni – zviditelněním modlitby rodičů, která nás doprovázela, a jistotou, že tato modlitba je nesena požehnáním Vykupitele. Požehnání bylo také požadavkem na nás, abychom nevycházeli z prostoru, jež toto požehnání vymezuje. Žehnání je kněžským gestem, a tak jsme v tomto znamení kříže cítili kněžství rodičů, jeho zvláštní vážnost a sílu. Myslím, že by toto žehnání jako výraz všeobecného kněžství všech pokřtěných mělo znovu mnohem silněji vstoupit do našeho každodenního života a prosáknout jej silou lásky pocházející od Pána.

III. Postoje

Klečení a prostrace

Někteří, třeba i vlivní lidé, se nám pokoušejí klečení vymluvit. Argumentují, že se klečení k naší kultuře (k jaké vlastně?) nehodí. Nehodí se prý pro dospělého člověka, který vzpřímeně předstupuje před Boha. Klečení prý nepřísluší spasenému člověku, jenž byl skrze Krista osvobozen, a proto už nemusí klečet. Když se podíváme do dějin, můžeme konstatovat, že Řekové a Římané klečení odmítali. Vzhledem k zaujatým a rozhádaným bohům, které líčil mýtus, byl tento postoj veskrze oprávněný. Je dobře patrné, že tito pohanští bohové nebyli Bohem, i když lidé byli závislí na jejich moci, podléhající jejich náladám, a museli se podle možností ujišťovat o jejich přízni. Tak se říkalo, že klačení je svobodného muže nedůstojné, že se nehodí ke kultuře Řecka, nýbrž že je věcí barbarů. Plutarch a Theofrast charakterizují klečení jako výraz pověr. Aristoteles ho označuje za barbarskou formu chování (Rétorika 1361 a 36). Svatý Augustin mu dává v určitém ohledu za pravdu – falešní bohové jsou pouze maskami démonů, kteří člověka podřizují uctívání peněz a sobectví, aby takovýmto způsobem učinili „servilním“ a pověřivým. Pokora Krista a jeho láska, jež vedla ke kříži, nás podle jeho slov osvobodily od těchto mocí a my teď před touto pokorou klečíme. Ve skutečnosti není křesťanské klečení formou inkulturace do existujících pravidel morálky, nýbrž zcela naopak je výrazem křesťanské kultury, která existující kulturu proměňuje novým, hlubším poznáním a zkušeností Boha.

Klečení nepochází z nějaké kultury – pochází z bible a z jejího poznání Boha. Stěžejní význam klečení v bibli je zcela jasně patrný v tom, že slovo *proskynein* se v Novém zákoně vyskytuje 59 krát, z toho 24 krát v Apokalypse, v knize nebeské liturgie, která je církvi měřítkem pro její liturgii. Je tu především *prostratio* – lehnutí si na zem před uchvacující mocí Boží. Dále je to pokleknutí a konečné klečení. V jednotlivostech ovšem nejsou ani jazykově tyto tři postoje vždy zřetelně od sebe odděleny. Mohou se propojovat, vzájemně do sebe přecházet.

Z důvodu stručnosti bych chtěl v souvislosti s prostrací uvést pouze jeden text ze Starého a Nového zákona. Ve Starém zákoně je to Boží zjevení Jozuovi před dobytím Jericha, které je autorem biblického textu zcela vědomě zasazeno jako paralela k Božím zjevení Mojžíšovi v hořícím trnovém keři. Jozue vidí „velitele Hospodinova zástupu“, a poté co poznal jeho identitu, vrhá se před ním na zem. V tom okamžiku slyší slova, která kdysi byla řečena Mojžíšovi: „Zuj si z nohou opánky, neboť místo, na němž stojíš, je svaté.“ (Joz 5,15) V tajemné postavě „velitele Hospodinova zástupu“ promlouvá k Jozuovi sám skrytý Bůh, a Jozue se před ním vrhá na zem. Velice pěkný je výklad, jež k tomuto textu podává Origenes: „Je jiný velitel Hospodinových zástupů než náš Pán Ježíš Kristus?“ Jozue se tedy koří tomu, který má přijít – přicházejícímu Kristu. Z Nového zákona byla pro křesťanskou zbožnost zvlášť důležitá Ježíšova modlitba na Olivové hoře. Podle Matouše (29,39) a Marka (14,35) Ježíš padá k zemi, ano skutečně padá k zemi (Mt). Naproti tomu Lukáš, jenž je v celém svém díle – v evangeliu i ve skutcích apoštolů – skutečným teologem modlitby v kleče, nám podává zprávu o tom, že se Ježíš modlil na kolenou. Tato vstupní modlitba do Ježíšova utrpení je formou i obsahem hodná následování. Je to gesto – Ježíš na sebe bere pán člověka, nechává sám sebe klesnout do jeho padlosti, modlí se z nejníternější hloubky lidské opuštěnosti a bídy k Otcí.

Mše svaté v týdnu od 26. 9. 2021 do 3. 10. 2021 Český Krumlov:

27.09.	Po	za Václava Hylenu a d. v. o.
28.09.	Út	na dobrý úmysl
29.09.	St	za
30.09.	Čt	za dar víry
01.10.	Pá	za
02.10.	So	za
03.10.	Ne	za farnost

Přehled bohoslužeb

	PONDĚLÍ 27.09.	ÚTERÝ 28.09.	STŘEDA 29.09.	ČTVRTEK 30.09.	PÁTEK 01.10.	SOBOTA 02.10.	NEDĚLE 03.10.
ČESKÝ KRUMLOV SV. VÍT	17:00	<u>18:00</u>	17:00	17:00	17:00		9:30P
ČESKÝ KRUMLOV KLÁŠTER						<u>16:00</u>	
VĚTRNÍ					18:00ZK		8:00P
PŘÍDOLÍ							11:15VT
VĚŽOVATÁ PLÁNĚ							11:15 M
KÁJOV					17:00		8:00M
VYŠŠÍ BROD							<u>8:00R</u>
LOUČOVICE							<u>9:30R</u>
Liturgické texty - 26. neděle v mezidobí I. čtení: Nm 11, 25 - 29 II. čtení: Jak 5, 1 - 6 Evangelium: Mk 9, 38 - 48							

- ❖ V pondělí 27. září je památka sv. Vincence z Paula, kněze.
- ❖ V úterý 28. září je slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa.
- ❖ V úterý 28. září bude v Českém Krumlově mše svatá v kostele sv. Víta v 18:00 hodin.
- ❖ V pátek 1. října je první pátek v měsíci.
- ❖ V pátek 1. října bude ve Větrní od 17:30 svatý růženec a poté v 18:00 hodin bohoslužba slova.
- ❖ V neděli 3. října se uskuteční v Českém Krumlově od 14:00 hodin na zámku svěcení nového zvonu sv. Františka z Assisi. Tento zvon bude poté umístěn do zámecké věže.
- ❖ V sobotu 9. října začíná v Kájově hlavní pouť – „Zlatá sobota v Kájově“. V 19:00 hodin bude poutní mše svatá, kterou bude celebrovat R. D. Bc. Miroslav Štrunc. Po mši svaté bude následovat světelný průvod. Věřící budou mít příležitost přistoupit ke svátosti smíření od 18:00 hodin. Zpovídat se bude v kostele pod kůrem a také v kapli Zesnutí Panny Marie. Prosíme věřící - návštěvníky o dodržení těchto hygienických nařízení tj. roušky, dezinfekce, rozestupy. Předem všem děkujeme za dodržení těchto hygienických nařízení.
- ❖ V neděli 10. října budou v Kájově od 7:00 hodin ranní chvály, v 8:00 hodin bude první poutní mše svatá, kterou bude celebrovat preláta českokrumlovský Václav Pícha, J.C.D. V 10:00 hodin bude hlavní poutní mše svatá, kterou bude celebrovat apoštolský nuncius J. E. Mons. Charles Daniel Balvo. Ve 13:30 hodin tato pouť bude zakončena litaniemi k Panně Marii a svátostným požehnáním.
- ❖ Ve farním zpravodaji je výzva českých a moravských biskupů k nadcházejícím parlamentním volbám.